خان

قد نزل لاحمدقلی الّذی اذکره اللّه من قبل من قلم عزّ بدیع

هو النّاطق فی جبروت الاعلی

تلک آیات اللّه قد نزلت بالحقّ و انّها لکتاب مبین و جعلها برهاناً من لدنه ثمّ ذکری للعالمین و بها قدّرت مقادیر الامر و فصّل کلّ امر حکیم و جعلها حجّة باقیة لمن فی السّموات و الارض و لا ینکرها الّا کلّ غافل بعید و انّها لخمر الحیوان الّتی بها یحیی افئدة الخلایق اجمعین و انّها لکوثر الرّحمن و من سقی منها لن یظمأ ابداً فطوبی للشّاربین و بها فصّل اللّه بین الحقّ و الباطل و النّور و الظّلمة فی قرون الاوّلین و یفصّل بها الی آخر الّذی لا آخر له و کذلک قضی الامر علی الواح عزّ عظیم

ان یا عبد ان استمع ما یوحی الیک عن جهة عرش ربّک العلیّ العظیم بانّه لا اله الّا هو قد خلق الخلق لعرفان نفسه الرّحمن الرّحیم و ارسل الی کلّ مدینة رسولاً من عنده لیبشّرهم برضوان اللّه و یقرّبهم الی مقعد الامن مقرّ قدس رفیع

و من النّاس من اهتدی بهدی اللّه و فاز بلقآئه و شرب من ایادی التّسلیم سلسبیل الحیوان و کان من الموقنین و منهم من قام علی الاعراض و کفر بآیات اللّه المقتدر العزیز العلیم

و قضت القرون و انتهت الی سیّد الایّام یوم الّذی فیه اشرقت شمس البیان عن افق الرّحمن و طلع جمال السّبحان باسم علیّ عظیم اذاً قام الکلّ علی الاعراض و منهم من قال ان هذا الّا رجل افتری علی اللّه العزیز القدیم و منهم من قال به جنّة کما تکلّم بذلک احد من العلمآء فی محضری و کنّا من الشّاهدین و منهم من قال ما نطق علی الفطرة بل سرق کلمات اللّه و رکّبها بکلمات نفسه و بما خرج من افواههم قد بکت عیون العظمة و هم کانوا علی مقاعدهم لمن الفرحین

و قال یا قوم تاللّه قد جئتکم بامر اللّه ربّکم و ربّ آبآئکم الاوّلین و یا قوم لا تنظروا الی ما عندکم فانظروا بما نزل من عند اللّه و انّه خیر لکم عن کلّ شیئ ان انتم من العارفین و یا قوم فارجعوا البصر الی ما عندکم من حجّة اللّه و برهانه و ما نزل یومئذ لیظهر لکم الحقّ بآیات واضح مبین و یا قوم لا تتّبعوا خطوات الشّیطان ان اتّبعوا ملّة الرّحمن و کونوا من المؤمنین هل بعد ظهور اللّه ینفع احداً شیئ لا فونفسی المقتدر العلیم الحکیم

کلّما زاد فی النّصح زادوا فی البغضآء الی ان قتلوه بالظّلم الا لعنة اللّه علی الظّالمین

و آمن به قلیل من النّاس و قلیل من عبادنا الشّاکرین و وصّی هؤلآء فی کلّ الالواح بل فی کلّ سطر جمیل بان لا یعتکفوا حین الظّهور بشیئ عمّا خلق بین السّموات و الارضین و قال یا قوم انّی قد اظهرت نفسی لنفسه و ما نزّلت البیان الّا لاثبات امره اتّقوا اللّه و لا تتعرّضوا به کما اعترضوا علیّ ملأ الفرقان و اذا سمعتم ذکره فاسعوا الیه و خذوا ما عنده لانّ دونه لن یغنیکم لو تتمسّکوا بحجج الاوّلین و الآخرین

فلمّا قضت اشهر معلومات و سنین معدودات قد شقّت سمآء القضآء و اتی جمال علیّ بالحقّ علی غمام الاسمآء بقمیص اخری اذاً قاموا علی النّفاق بهذا النّور المشرق عن شطر الآفاق و نقضوا المیثاق و کفروا به و حاربوا بنفسه و جادلوا بآیاته و کذّبوا ببرهانه و کانوا من المشرکین الی ان قاموا علی قتله کذلک کان شأن هؤلآء الغافلین

فلمّا شهدوا انفسهم عجزآء عن ذلک قاموا علی المکر و یأتون فی کلّ حین بمکر جدید لیضیع به امر اللّه قل فویل لکم تاللّه بذلک یضیع انفسکم و انّ ربّکم الرّحمن لغنیّ عن العالمین و لن یزیده شیئ و لن ینقصه امر ان آمنتم فلانفسکم و ان کفرتم یرجع الیکم و کان ذیله مقدّساً عن دنس المشرکین

ان یا عبد المؤمن باللّه تاللّه لو ارید ان اذکر لک ما ورد علیّ لن تحمله النّفوس و لا العقول و کان اللّه علی ذلک شهید و انّک انت فاحفظ نفسک و لا تعقّب هؤلآء و کن فی امر ربّک لمن المتفکّرین ان اعرف ربّک بنفسه لا بدونه لانّ دونه لن

یکفیک بشیئ و یشهد بذلک کلّ الاشیآء ان انت من السّامعین

ان اخرج عن خلف الحجاب باذن ربّک العزیز الوهّاب ثمّ خذ کأس البقآء باسم ربّک العلیّ الاعلی بین الارض و السّمآء ثمّ اشرب منها و لا تکن من الصّابرین تاللّه حین الّذی یصل الکأس الی شفتاک لیقولنّ اهل ملأ الاعلی بانّ هنیئاً لک یا ایّها العبد الموقن باللّه و اهل مداین البقآء بانّ مریئاً لک یا ایّها الشّارب من کأس حبّه و ینادی لسان الکبریآء بانّ بشری لک یا ایّها العبد بما فزت بما لا فاز به الّا الّذینهم انقطعوا عن کلّ من فی السّموات و الارض و کانوا من المنقطعین

کذلک القیناک و الهمناک لتسرّ فی نفسک و تتّبع امر مولاک القدیم و البهآء علیک و علی الّذین آمنوا باللّه العلیّ العظیم

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۶ دسامبر ۲۰۲۴، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر